

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

af datoen. Jeg tror ikke, det tjener noget formål, at vi går meget videre i denne diskussion, men jeg vil bare nævne, at jeg i hvert fald under de mange debatter, jeg har haft i løbet af september måned, traf masser af erhvervsfolk — og det var jo erhvervslivet, hr. Poul Hartling ville tage hensyn til — som oven i købet udtrykte nervøsitet for, at der var for kort tid til at klarlægge problemerne, før folkeafstemningen skulle afholdes. Jeg er helt overbevist om, at det var nødvendigt med den tid, også fordi forslaget jo skulle tredjebehandles her i folketinget, før man kunne have den endelige debat. Jeg er helt sikker på, at et meget stort antal danskere ville være blevet hjemme, hvis man havde holdt en afstemning på et tidligere tidspunkt, alene med henvisning til, at de ikke følte sig tilstrækkeligt inde i spørgsmålet, da der kun ville være gået kort tid efter den endelige vedtagelse her i folketinget.

Må jeg endelig sige til hr. Poul Schlüter, at jeg venter såmænd ikke, at han til næste år, når den socialdemokratiske regering har bestået i 2 år, vil fremkomme med en gratulation, lige så lidt som jeg ventede det i dag. Jeg tror nok, det kun er os, der er glade for regeringen, der lykønsker hinanden, og jeg ville også nærmest blive lidt ængstelig, hvis det til næste år var sådan, at de konservative ville gratulere regeringen.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Hr. Moses Olsen har rejst nogle spørgsmål i forbindelse med den grønlandske folkeafstemning om tilslutning til EF. Jeg tror ikke, der kan svares mere indgående på det — og det er i hvert fald næppe tiden at gøre det nu — end det allerede er sket fra Grønlandsministeren og også fra udenrigsøkonomiministeren.

Der er dog lige nogle enkelte ting, jeg godt vil gøre en bemærkning til. Der bliver spurgt: hvad er motiveringen for, at folk siger nej til EF? Ja, det er en ømtålig og farlig ting at tage hul på. Jeg vil nøjes med at sige, at der for mig ikke er nogen tvivl om, at den helt afgørende del af den danske befolkning, som bor her, hvor vi nu befinder os, har sagt nej ud fra motiver, som ikke har noget at gøre med dem, som hr. Moses Olsen antydede at Grønlandsministeren skulle

have nævnt. Derfor vil jeg holde mig til, at de har haft deres motivering, og på samme måde som jeg ved mødet i formiddags gav udtryk for, at modstandere af EF naturligvis skal inddrages i det fremtidige politiske samarbejde, så må dette naturligvis også gælde i det tilfælde, hvor modstanderne, som det nu er tilfældet i Grønland, er i flertal. De må inddrages i samarbejdet, vi må lytte til de synspunkter, de har, og altså også de synspunkter, den grønlandske befolkning har vedrørende de specielle EF-problemer. Jeg tror også, det var det, der lå i Grønlandsministerens svar. Jeg har ikke på det område erfaring nok til at sige, hvilke muligheder der er, men vil lytte til dem og tage tingene op og prøve at klare de problemer, som man fra modstanderside mener der ligger.

Så er der spørgsmålet om fortjenesten på fast ejendom — det var hr. Guldborg, der var inde på det. Det, jeg mente med mit indlæg i første omgang, var noget, som er velbekendt for alle i denne sal, nemlig at formuerne i fast ejendom stiger enormt, og de stiger i hvert fald meget stærkere, end andre omkostninger i samfundet stiger. Det er et problem, som vi naturligvis ikke kan lade ligge. Når vi ved, at inflationen skal bekæmpes, skal hæmmes, kan vi ikke frede den faktor, som åbenbart har den stærkeste inflationstendens. Vi må vel regne med, at der er en stigning i værdierne af fast ejendom på i hvert fald ikke under 10 milliarder kr. om året, og det er altså en stigningstakt, der også procentvis er stærkere end den, vi hender på andre områder. Det er en oppustning af værdierne, som naturligvis er farlig, og som ikke mindst lønmodtagerne gang på gang peger på som en faktor, man må have draget ind i billedet, hvis lønmodtagerne skal holde igen på f. eks. deres indkomster. Det er i denne relation, man skal se på det. Det har ikke noget at gøre med, at man vil den lille parcellusejer til livs, men vi skal huske, at stigninger af denne art har to virkninger: for det første at de nuværende ejere skal betale mere i ejendomsskatter, og for det andet at sælgeren får ikke alene en højere pris, som kan være rimelig i forhold til den almindelige omkostningsstigning, men også noget, der ligger derudover, og det er ikke heldigt, hvis inflationen skal kunne hæmmes bare lidt mere, end det tidligere